

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2465/06
13.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi "AA", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu broj 463-02-00021/06 od 5.4.2006. godine, sa "BB", kao zainteresovanim licem, u predmetu korišćenja građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 13.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu broj 463-02-00021/06 od 5.4.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave za urbanizam i stambeno-komunalne poslove Opštine Sremska Mitrovica broj 463-49/05-VI od 6.12.2005. godine, kojim je tužiocu utvrđen prestanak prava korišćenja na ostalom građevinskom zemljištu, i to na delu KP.br. aa tužioca, kao zemljišno knjižnog korisnika, upisane u ZKUL br. vv KO GG, državna svojina Republike Srbije, bliže opisane u dispozitivu prvostepenog rešenja.

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz razloga predviđenih odredbom člana 10. stav 1. tač. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima, tužilac ističe da tuženi organ nije do kraja utvrdio činjenicu da li predmetna građevinska parcela predstavlja izgrađeno ostalo građevinsko zemljište u smislu člana 75. Zakona o planiranju i izgradnji, te da u konkretnom slučaju ne može biti reči o neizgrađenom ostalom građevinskom zemljištu i da je pozivanje tuženog na odredbe člana 87. u vezi člana 84. Zakona o planiranju i izgradnji pravno neutemeljeno, što je tužilac isticao i tokom celog postupka. Navodi da je osporeno rešenje protivno odredbama člana 80. Zakona o planiranju i izgradnji, te da se tužiocu, kao legalnom korisniku predmetne građevinske parcele, ugrožava ozbiljan investicioni zahvat zbog legalizacije bezvrednog objekta čuvarske kućice koju je izgradio "VV". Predlaže da sud tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostaje u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Zainteresovano lice nije dalo odgovor na tužbu, iako mu je ista, prema povratnici u spisima, uredno uručena 23. 07. 2007. godine.

Po razmatranju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz osporenog rešenja i spisa predmeta se vidi da je rešenje donelo Ministarstvo finansija Republike Srbije u Beogradu, a da je na mestu za potpis ovlašćenog službenog lica tuženog organa navedeno pomoćnik ministra, čije je ime i prezime označeno, pri čemu je to lice i potpisalo primerak rešenja, koji je overen pečatom tuženog organa. U uvodu osporenog rešenja tuženi organ se pozvao na odredbe člana 17. stav 2. Zakona o državnoj upravi ("Službeni glasnik RS", br. 79/05) i člana 215. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01). Odredbom člana 17. stav 2. Zakona o državnoj upravi propisano je da organi državne uprave rešavaju o žalbama i vanrednim pravnim sredstvima na upravne akte koje su doneli oni ili imaoci javnih ovlašćenja, prema zakonu. Odredbom člana 215. Zakona o opštem upravnom postupku je propisano da je za rešavanje u drugom stepenu nadležan organ određen zakonom. Prema tome, iz odredbi zakona na koje se tuženi organ pozvao u uvodu osporenog rešenja ne proizlazi ovlašćenje pomoćnika ministra koji je potpisao osporeno rešenje za potpisivanje istog.

Prema odredbi člana 196. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 ... 31/01), pismeno rešenje, između ostalog, sadrži potpis službenog lica i pečat organa. Odredbom člana 197. stav 1. istog Zakona je propisano da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje i propis o nadležnosti tog organa, a odredbom člana 201. stav 1. tog Zakona - da rešenje potpisuje službeno lice koje donosi rešenje.

Kako osporeno rešenje nije potpisao ministar, već pomoćnik ministra, za koga iz odredaba propisa na koje se tuženi organ pozvao u uvodu osporenog rešenja ne proizlazi da je ovlašćen da rešenje donese i potpiše, sud nalazi da su učinjene bitne povrede pravila postupka, koje je u ponovnom postupku potrebno otkloniti. Naime, ovlašćenie pomoćnika ministra za donošenje i potpisivanje drugostepenog rešenja, po stavu Vrhovnog suda

Srbije, mora biti označeno u uvodu rešenja, saglasno članu 197. stav 1. i članu 285. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku, jer to rešenje može da potpiše samo službeno lice koje je zakonom ovlašćeno da ga donese, a ukoliko je to ovlašćenje prenelo na drugo lice u skladu sa zakonom, broj i datum tog ovlašćenja mora biti označen u uvodu rešenja.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbi člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda u pogledu postupka iz obrazloženja ove presude obavezujuće za tuženi organ na osnovu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 13. 09. 2007. godine, U. br. 2465/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž